684/03

Den 3. november 2003 blev i sag nr. 60.394:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Codan Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anset et anmeldt indbrudstyveri for at være simpelt tyveri og i konsekvens heraf har afvist at yde forsikringsdækning for tyveri af nogle smykker.

Ved skadeanmeldelse af 19/11 2002 anmeldte klageren et tyveri fra sit hus.

Selskabet har ved skrivelse af 11/2 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Gerningsmanden er kommet ind via en havedør til soveværelset, og er også forsvundet denne vej ud igen, idet ingen andre døre eller vinduer var efterladt åbne.

Ejendommen er forsynet med tyverialarm med rumføler i stuen. Derimod er der ingen alarm med rumføler i soveværelset, hvor havedøren er placeret.

Den pågældende havedør hvor gerningsmanden er kommet ind, er en kraftig PVC-dør, der alene kan åbnes/låses indefra. Døren er således ikke forsynet med udvendig nøglelås eller håndtag, hvorfor det ikke er muligt at dirke døren op.

Den eneste mulighed for at skaffe sig adgang gennem døren i aflåst tilstand er derfor at foretage et egentligt opbrud af døren med koben eller lignende kraftigt værktøj.

Imidlertid har der ikke kunnet konstateres nogen former for vold på dør eller karm i form af opbrudsmærker eller lign.

På baggrund heraf har vi lagt til grund, at døren ikke kan have været forsvarligt aflåst på gerningstidspunktet, uanset klager mener, at dette har været tilfældet.

Vi har derfor behandlet sagen som et simpelt tyveri og har derfor afvist at dække de stjålne smykker.

Vi er bekendt med Nævnets praksis vedrørende bevisbyrden i sager hvor klager hævder der har været aflåst, uanset der ikke er tegn på opbrud på døre m.m., men det er vores opfattelse, at denne praksis ikke er anvendelig i nærværende sag.

Baggrunden for nævnets praksis i disse sager er begrundet i, at der teoretisk er mulighed for at døren er blevet åbnet ved hjælp af dirkværktøjer, som ikke altid efterlader synlige spor.

De manglende opbrudsmærker er derfor generelt set ikke ensbetydende med at en dør ikke har været forsvarligt aflåst.

Imidlertid er det i denne sag ikke muligt for en gerningsmand at skaffe sig adgang ved dirk, idet den omhandlede dør ikke er forsynet med udvendig låsecylinder og håndtag, men alene kan åbnes/låses indefra.

På den baggrund er det vor opfattelse, at vi i denne sag må anses at have løftet bevisbyrden for at døren ikke har været aflåset på gerningstidspunktet, idet der som nævnt ikke har kunnet konstateres skader på karm eller dør, jf. principperne i U 1999.1104.

Tyveriet må derfor efter vores opfattelse betragtes som simpelt tyveri …"

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og henviser til, at politiet har udtalt, at døren godt kan brydes op uden mærker til følge, og at der ifølge politirapporten er tale om opbrud af dør.

Efterfølgende har klageren konstateret 4 store mærker i karm/vinduer på havestue, som er placeret ca. 3 meter fra havedøren, som tyvene brugte som indgang.

Selskabet har valgt at dække skaderne på karm/vinduer, uden at dette har nogen betydning for afgørelsen af det anmeldte indbrudstyveri.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**Indbrudstyveri**

Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale

…

2. Som indbrudstyveri dækkes ikke:

2.1 Tyveri fra bygning eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme, og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været lukkede og tilhaspede eller døre, der ikke har været lukkede og låste."

Af dækningsskemaet fremgår, at tyveri af særlige private værdigenstande ikke dækkes ved simpelt tyveri.

Nævnet udtaler:

Således som forsikringsbetingelserne er formuleret, er det en forudsætning for dækning efter bestemmelsen om indbrudstyveri, at bygningen har været forsvarligt aflåst. De pågældende forsikringsbetingelser kan dog efter nævnets opfattelse ikke fortolkes således, at det tillige er en forudsætning for dækningen, at der kan konstateres voldeligt opbrud.

Efter domstolenes og nævnets faste praksis er det selskabet, der har bevisbyrden for, at betingelsen om at holde bygningen forsvarligt aflåst ikke har været opfyldt.

Selskabet mener at have ført dette bevis med henvisning til havedørens konstruktion og låsetøj, hvorimod klageren med henvisning til udtalelsen fra politiet anfører, at opbrud af døre godt kan ske, uden at dette kan ses. Efterfølgende har klageren påpeget, at der er skader på et vindue efter opbrud. Disse skader har selskabet efterfølgende dækket, men mener ikke, at skaderne har noget med indbruddet at gøre. Som sagen er fremlagt, lægger selskabet endvidere til grund, at klageren er enig med selskabet i, at gerningsmændene er kommet igennem havedøren og ikke gennem vinduet. Sådan har nævnet ikke opfattet forholdet, men finder under hensyntagen til de nævnte udtalelser fra politiet og muligheden for, at adgangsvejen kan have været vinduet og ikke døren, at sagen kræver en nærmere bevisførelse, der ikke kan ske for nævnet, jf. § 4 i nævnets vedtægter, men i givet fald bør foregå ved domstolene.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand